

Sygn. akt XVII AmA 11/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 września 2016 roku

Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów

w składzie:

Przewodniczący: **SSO Dariusz Dąbrowski**

Protokolant: Sekretarz sądowy Wioleta Żochowska

po rozpoznaniu w dniu 5 września 2016 roku w Warszawie na rozprawie

sprawy z odwołania (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S.

przeciwko **Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów**

o nadużywanie pozycji dominującej

na skutek odwołania od decyzji Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

z dnia 15 grudnia 2014 roku nr (...)

I oddala odwołanie

II zasądza od powoda (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S. na rzecz pozwanego Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów kwotę 360 zł (trzysta sześćdziesiąt złotych) tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt **XVII AmA 11/15**

UZASADNIENIE

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (zwany dalej „Prezesem UOKiK” lub „Prezesem Urzędu”) wydał decyzję nr (...) z 15 grudnia 2014 roku, w której:

I. na podstawie art. 10 w związku z art. 9 ust. 1 ustawy z 16 lutego 2007 roku o ochronie konkurencji i konsumentów oraz stosownie do art. 33 ust. 6 tej ustawy i § 2 pkt 3 w związku z §4 ust. 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z 1 lipca 2009 roku w sprawie właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów po przeprowadzeniu postępowania antymonopolowego wszczętego z urzędu uznał za ograniczającą konkurencję i naruszającą zakaz, o którym mowa w art. 9 ust.1 tej ustawy, praktykę nadużywania przez (...) Sp. z o. o. w S. pozycji dominującej na lokalnym rynku zaopatrzenia w wodę i odprowadzania ścieków obejmującym teren: Gminy S., Gminy P. oraz miejscowości K. i T. znajdujących się w Gminie Z., polegającą na bezpodstawnym nakładaniu na odbiorców obowiązku ponoszenia kosztów części robót nie stanowiących – co do zakresu – prac związanych z budową przyłącza, o którym mowa w art. 2 pkt 6 ustawy z 7 czerwca 2001 roku o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków, tj. kosztów wykonania fragmentu sieci wodociągowej od granicy nieruchomości do miejsca włączenia, i nakazał zaniechania jej stosowania.

II. na podstawie art. 106 ust. 1 pkt 1 ustawy z 16 lutego 2007 roku o ochronie konkurencji i konsumentów oraz stosownie do art. 33 ust. 6 tej ustawy i § 2 pkt 3 w związku z § 4 ust.1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z 1 lipca 2009 roku w sprawie właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów,

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nałożył na (...) Sp. z o. o. w S. karę pieniężną w wysokości 2 491,41zł (słowie złotych: dwa tysiące czterysta dziewięćdziesiąt jeden złotych 41/100), za naruszenie art. 9 ust. 1 ww. ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, o którym mowa w pkt I sentencji przedmiotowej decyzji, płatną do budżetu państwa

W odwołaniu na powyższą decyzję powód (...) Sp. z o. o. w S. (dalej również jako (...) lub Spółka) zaskarżył decyzję w całości i wniósł o jej uchylenie w całości i zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

Powód zaskarżonej decyzji zarzucił naruszenie art. 2 pkt 6 i 16 oraz art. 15 ust. 1 i 2 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków oraz naruszenie art. 9 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

W odpowiedzi na odwołanie pozwany Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wniósł o oddalenie odwołania oraz zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Pozwany podniósł, iż w jego ocenie odwołanie powoda jest bezzasadne, w związku z czym pozwany podtrzymuje swoje stanowisko wyrażone w zaskarżonej decyzji.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

(...) Sp. z o. o. w S. została zarejestrowana w Krajowym Rejestrze Sądu Rejonowego pod numerem (...) jako spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, której współnikami są gminy: S., P. i Z.. Do podstawowych jej zadań należy świadczenie usług w zakresie m.in.: poboru i uzdatniania wody, odprowadzania i oczyszczania ścieków, czy wykonywania instalacji wodno-kanalizacyjnych.

Działalność w zakresie zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków (...) prowadzi na podstawie: zezwolenia wydanego 13 czerwca 2006 roku w formie decyzji Wójta Gminy S. (sygn. RG/6213-10/2006), zezwolenia wydanego 14 grudnia 2007 roku w formie Decyzji Wójta Gminy P. Nr 1/07 (sygn. 7032/1/2007) oraz zezwolenia wydanego 16 czerwca 2008 roku w formie Decyzji Wójta Gminy Z. Nr 1/08 (sygn. IGKiM.7033-14/1/08-2).

Zgodnie z uchwałą Rady Gminy S. z 29 grudnia 2005 roku nr XXXV/233/05 na obszarze Gminy S. obowiązuje „Regulamin dostarczania wody i odprowadzania ścieków” który zawiera m.in. postanowienie o treści: „W przypadku, gdy plany inwestycyjne właścicieli lub zarządców nieruchomości wyprzedzają plany rozwoju, mogą oni wybudować urządzenia na własny koszt w porozumieniu z Gminą i Przedsiębiorstwem. Odrębna umowa określi sposób i termin rozliczenia kosztów budowy.”

Zatwierdzony uchwałą Nr 233/05 Rady Gminy Z. z 19 grudnia 2005 roku „Regulamin dostarczania wody i odprowadzania ścieków na terenie Gminy Z.” zawiera w § 28 postanowienia o treści:

„1) Warunki przyłączenia do sieci wodociągowej i/ lub kanalizacyjnej wydawane są osobie ubiegającej się o przyłączenie do sieci, mogą dotyczyć nie tylko przyłącza wodociągowego i/ lub kanalizacyjnego, ale również wybudowania przez przyszłego Odbiorcę ze środków własnych urządzeń wodociągowych i/ lub kanalizacyjnych.

2) W przypadku określonym w ust. 1, Przedsiębiorstwo i osoba ubiegająca się o przyłączenie , przed wydaniem „Warunków przyłączenia do sieci wodociągowej i/ lub kanalizacyjnej „ są zobowiązane do zawarcia umowy regulującej tryb i zasady odpłatnego przejścia przez Przedsiębiorstwo urządzeń wybudowanych przez przyszłego Odbiorcę ze środków własnych.

3) W sytuacji, współfinansowania przez osobę ubiegającą się o przyłączenie budowy urządzeń wodociągowych lub kanalizacyjnych umowa zawierana między Przedsiębiorstwem a tą osobą reguluje tryb i zasady odpłatnego przejścia przez Przedsiębiorstwo części inwestycji sfinansowanej przez osobę ubiegającą się o przyłączenie.

4) Odpłatne przejęcie polegać może na przeniesieniu na Przedsiębiorstwo prawa własności urządzenia, jak również na zawarciu umowy obligacyjnej, w szczególności umowy dzierżawy, a także prawnorzeczowej, ustanowieniu użytkownika, w sposób umożliwiający Przedsiębiorstwu korzystanie z urządzenia.

5) Wybór konkretnej formy odpłatnego przejęcia wymaga akceptacji Przedsiębiorstwa i osoby ubiegającej się o przyłączenie”.

Wzorzec umowy o podłączenie do sieci wodociągowej stosowany przez (...) pn. UMOWA NR.../20... o podłączenie do sieci wodociągowej zawarta w dniu20...r. w S.” zawiera m. in. zapis o treści: „Spółka oświadcza, że nie jest zainteresowana nabyciem prawa własności do przyłącza, o którym mowa w § 3.”

Postanowieniem nr (...) z 21 lipca 2014 roku Prezes UOKiK wszczął postępowanie antymonopolowe w związku z podejrzeniem nadużywania przez (...) pozycji dominującej na lokalnym rynku organizacji usług zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków obejmującym teren: Gminy S., Gminy P. oraz miejscowości K. i T. znajdujących się w Gminie Z., polegającej na bezpodstawnym nakładaniu na odbiorców obowiązku ponoszenia kosztów części robót nie stanowiących – co do zakresu – prac związanych z budową przyłącza, o którym mowa w art. 2 pkt 6 ustawy z 7 czerwca 2001 roku o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków, tj. kosztów wykonania fragmentu sieci wodociągowej od granicy nieruchomości do miejsca włączenia, co może stanowić naruszenie art. 9 ust. 1 ww. ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Nadto w ww. postanowieniu Prezes Urzędu zaliczył w poczet materiału dowodowego, wszczętego postępowania, materiały zgromadzone w postępowaniu wyjaśniającym o sygn. (...): pismo pozwanej Spółki z 14 lutego 2014 roku oraz pisma z 28 lutego 2014 roku i z 16 maja 2014 roku.

W piśmie z 12 sierpnia 2014 roku pozwana nie zgodziła się z postawionym jej zarzutem i uznała za błędne stanowisko Prezesa Urzędu, zgodnie z którym przyłączem wodociągowym jest wyłącznie odcinek przewodu położony w granicach nieruchomości odbiorcy. Na poparcie swojego stanowiska Spółka wskazała na odmienną definicję przyłącza wodociągowego i przyłącza kanalizacyjnego zawartych w ustawie o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków.

Nadto pozwana do ww. pisma dołączyła kopie zeznania o wysokości osiągniętego dochodu (poniesionej straty) przez podatnika podatku dochodowego od osób prawnych CIT-8 za rok podatkowy obejmujący okres od 1 stycznia 2013 roku do 31 grudnia 2013 roku, z którego wynika, iż Spółka osiągnęła przychód w wysokości (...) złotych.

Pismem z 24 października 2014 roku Prezes Urzędu poinformował Spółkę o prawie do zapoznania się z aktami postępowania oraz prawie wypowiedzenia się co do zebranego materiału dowodowego, którego pozwana nie skorzystała.

Decyzją nr (...) z 15 grudnia 2014 roku Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów uznał określone w decyzji działanie pozwanej za ograniczające konkurencję i nałożył z tego tytułu na pozwaną karę pieniężną. Odwołaniem z 2 stycznia 2015 roku pozwana zaskarżyła przedmiotową decyzję w całości i wniosła o jej uchylenie.

W tym stanie faktycznym Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Zdaniem Sądu Prezes Urzędu prawidłowo stwierdził, że powódka naruszyła zakaz wynikający z treści art. 9 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Prezes Urzędu prawidłowo ustalił także rynek właściwy, jak i pozycję dominującą na tym rynku zajmowaną przez powódkę.

Zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzanie ścieków regulują przepisy ustawy z 7 czerwca 2001 roku o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz. U. z 2006 roku, Nr 123, poz. 858 z późn. zm.) oraz rozporządzenie Ministra Budownictwa z 28 czerwca 2006 roku w sprawie określenia taryf,

wzoru wniosku o zatwierdzenie taryf oraz warunków rozliczeń za zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzanie ścieków (Dz. U. Nr 127, poz. 886). Art. 15 w ust. 1 wskazanej ustawy mówi, że przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne jest obowiązane zapewnić budowę urządzeń wodociągowych i urządzeń kanalizacyjnych, ustalonych przez gminę w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy oraz miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego, w zakresie uzgodnionym w wieloletnim planie rozwoju i modernizacji, o którym mowa w art. 21 ust. 1. Ustęp 2 stanowi, że realizację budowy przyłączy do sieci oraz studni wodomierzowej, pomieszczenia przewidzianego do lokalizacji wodomierza głównego i urządzenia pomiarowego zapewnia na własny koszt osoba ubiegająca się o przyłączenie nieruchomości do sieci. Art. 15 ust. 3 stanowi, że koszty nabycia, zainstalowania i utrzymania wodomierza głównego ponosi przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne, a urządzenia pomiarowego - odbiorca usług, natomiast art. 2 pkt 5, 6 i 7 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków definiuje przyłącze kanalizacyjne, wodociągowe oraz sieć w następujący sposób:

- przyłącze kanalizacyjne - odcinek przewodu łączącego wewnętrzną instalację kanalizacyjną w nieruchomości odbiorcy usług z siecią kanalizacyjną, za pierwszą studzienką, licząc od strony budynku, a w przypadku jej braku do granicy nieruchomości gruntowej;
- przyłącze wodociągowe - odcinek przewodu łączącego sieć wodociągową z wewnętrzną instalacją wodociągową w nieruchomości odbiorcy usług wraz z zaworem za wodomierzem głównym;
- sieć - przewody wodociągowe lub kanalizacyjne wraz z uzbrojeniem i urządzeniami, którymi dostarczana jest woda lub którymi odprowadzane są ścieki, będące w posiadaniu przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjnego;

Analiza powyższych przepisów prowadzi do stwierdzenia, że nie nakładają one na właścicieli nieruchomości obowiązku partycypacji finansowej w realizacji przedsięwzięcia polegającego na budowie urządzeń kanalizacyjnych, ani też ponoszenia opłat za przyłączenie do sieci wodociągowej lub opłat za przyłączenie do sieci kanalizacyjnej. Nadmienić przy tym należy, iż nałożenie obowiązku wybudowania na koszt przyszłego odbiorcy sieci lub urządzeń wodociągowych lub kanalizacyjnych na odcinku od granic nieruchomości do miejsca przyłączenia do istniejącej sieci wodociągowej lub kanalizacyjnej jako alternatywa dla uiszczenia jednorazowej opłaty należy traktować jako partycypację finansową w realizacji powyższego przedsięwzięcia.

Także wskazane wyżej rozporządzenie określające taryfy nie wprowadza w §5 opłat z tytułu uczestnictwa w kosztach budowy sieci wodociągowo – kanalizacyjnej, ani przyłączenia do takich już istniejących sieci. Stanowi ono, że taryfy, w zależności od ich rodzaju i struktury, dla poszczególnych taryfowych grup odbiorców zawierają:

- 1) cenę za m³ dostarczonej wody, w rozliczeniach dokonywanych na podstawie odczytu wskazań wodomierza lub na podstawie przepisów dotyczących przeciętnych norm zużycia wody;
- 2) stawkę opłaty abonamentowej na odbiorcę w:
 - a) rozliczeniach w oparciu o wskazania wodomierza głównego lub wskazania wodomierza mierzącego ilość wody bezpowrotnie zużytej,
 - b) rozliczeniach z osobą korzystającą z lokalu w budynku wielolokalowym,
 - c) rozliczeniach na podstawie przepisów dotyczących przeciętnych norm zużycia wody;
- 3) cenę za m³ odprowadzonych ścieków w rozliczeniach z odbiorcami za ilość odprowadzonych ścieków, ustaloną na podstawie wskazań urządzenia pomiarowego lub zużycia wody określonego zgodnie ze wskazaniami wodomierza lub na podstawie przepisów dotyczących przeciętnych norm zużycia wody;
- 4) cenę za jednostkę miary powierzchni zanieczyszczonej o trwałej nawierzchni, z której odprowadzane są ścieki opadowe i roztopowe kanalizacją deszczową, uwzględniającą rodzaj i sposób zagospodarowania powierzchni;

5) stawkę opłaty abonamentowej na odbiorcę:

a) w rozliczeniach za ilość odprowadzonych ścieków ustaloną na podstawie zużycia wody określonego zgodnie ze wskazaniami wodomierza głównego lub na podstawie przepisów dotyczących przeciętnych norm zużycia wody,

b) w rozliczeniach za ilość odprowadzonych ścieków ustaloną zgodnie ze wskazaniami urządzenia pomiarowego,

c) w rozliczeniach za ścieki opadowe i roztopowe odprowadzane kanalizacją deszczową;

6) stawkę opłaty za przekroczenie warunków wprowadzania ścieków przemysłowych do urządzeń kanalizacyjnych, w zależności od wykorzystania przepustowości oczyszczalni, stosowanej technologii oczyszczania ścieków komunalnych oraz uzyskiwanego stopnia redukcji ładunku zanieczyszczeń i sposobu stosowania osadów ściekowych; do stawki opłaty dolicza się podatek, o którym mowa w § 2 pkt 9;

7) stawkę opłaty za przyłączenie do urządzeń wodociągowo-kanalizacyjnych, będących w posiadaniu przedsiębiorstwa, wynikającą z kosztów przeprowadzenia prób technicznych przyłącza wybudowanego przez odbiorcę usług; do stawki opłaty dolicza się podatek, o którym mowa w § 2 pkt 9.

Wskazany w § 5 grupy opłat stanowi katalog zamknięty i nie może być rozszerzany. Punkt 7 § 5 odnosi się tylko i wyłącznie do kosztów przeprowadzania prób technicznych przyłącza i nie może być ten zapis odnoszony do przyłączania do sieci w ogóle. Nie można do tego zaliczyć innych dodatkowych robót budowlano – inżynierskich, a tylko i wyłącznie bezpośrednio związane z technicznym odbiorem przyłącza.

Stanowisko powódki dotyczące uznania, że Prezes Urzędu przyjął nieprawidłową interpretację przyłącza wodociągowego i przyłącza kanalizacyjnego, gdyż w ocenie powódki nie stanowią część sieci wodociągowej lub kanalizacyjnej zdaniem Sądu jest niesłuszne.

W ocenie Sądu przepisy w sposób jednoznaczny określają granicę pomiędzy siecią, a przyłączem. Zgodnie z art. 2 pkt 5 i 6 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków przyłączem kanalizacyjnym jest odcinek przewodu łączącego wewnętrzną instalację kanalizacyjną w nieruchomości odbiorcy usług z siecią kanalizacyjną, za pierwszą studzienką, licząc od strony budynku, a w przypadku jej braku do granicy nieruchomości gruntowej, natomiast przyłączem wodociągowym jest odcinek przewodu łączącego sieć wodociągową z wewnętrzną instalacją wodociągową w nieruchomości odbiorcy usług wraz z zaworem za wodomierzem głównym.

Uznać zatem należy, że przyłącze kanalizacyjne w przypadku braku na terenie nieruchomości studzienki kanalizacyjnej to odcinek od instalacji wewnętrznej w budynku do granicy nieruchomości gruntowej odbiorcy, natomiast w przypadku gdy na nieruchomości znajduje się studzienka kanalizacyjna jest nim odcinek od instalacji wewnętrznej w budynku do miejsca za pierwszą studzienką kanalizacyjną licząc od strony budynku, odnośnie zaś przyłącza wodociągowego granicą przyłącza jest zawór za wodomierzem głównym.

Nadto należy podkreślić, iż zgodnie z wyrokiem Sądu Apelacyjnego z dnia 30 października 2009 roku o sygnaturze akt VI ACa 461/09 stwierdzone zostało, iż odbiorca usług wykonując odcinek sieci od granicy nieruchomości przyłączanej do miejsca włączenia i samo włączenie „inwestuje” w cudzą własność, ten fragment sieci jest bowiem przedmiotem własności przedsiębiorstwa, które to przedsiębiorstwo tym samym uzyskiwało nieuzasadnioną korzyść będącą wynikiem narzuconych odbiorcy usług uciążliwych warunków umowy. Powyższe stanowisko zostało również wielokrotnie podzielone przez Sąd tutejszy (patrz wyrok z dnia 15 stycznia 2009 roku, sygnatura XVII AmA 76/08, wyrok z dnia 5 października 2012 roku, sygn. XVII AmA 223/10, wyrok z dnia 9 grudnia 2013 roku, sygn. XVII AmA 1/12).

Słusznie również pozwany wskazał na uchwałę Sądu Najwyższego z 13 września 2007 roku o sygnaturze akt III CZP 79/07, w sprawie wykładni definicji przyłącza kanalizacyjnego. Sąd Najwyższy stwierdził, iż odcinek przewodu kanalizacyjnego łączący wewnętrzną instalację kanalizacyjną w nieruchomości tego odbiorcy z istniejącą siecią

kanalizacyjną stanowi w części leżącej poza granicą jego nieruchomości gruntowej urządzenie kanalizacyjne, o jakim mowa w art. 31 ust. 1 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków, wskazując przy tym, że w razie braku studzienki przyłączem kanalizacyjnym w rozumieniu art. 2 ust. 5 jest odcinek przewodu między granicą nieruchomości gruntowej a budynkiem podmiotu przyłączonego.

Zdaniem Sądu wskazana przez powoda uchwała Sądu Najwyższego podjęta w składzie 7 sędziów Sądu Najwyższego 8 marca 2006 roku, sygn. III CZP 105/05 w żaden sposób nie jest sprzeczna ze stanowiskiem zajęтым w wyżej wskazanych, w tym i niniejszej sprawie, i wyrażonymi w nich poglądami, gdyż we wskazanej uchwale SN nie rozważano, jakie części przewodów stanowiących spoiwo między instalacją zewnętrzną a instalacją wewnętrzną odpowiadają ustawowej definicji przyłącza. Tym samym nie można uznać poglądów wyrażonych ww. uchwale SN wskazanej przez powoda za potwierdzające słuszność stanowiska zaprezentowanego w przedmiotowym odwołaniu.

Reasumując, uznanie powoda, że przyszły odbiorca winien wykonywać i utrzymywać na własny koszt odcinek przewodu od pierwszej studzienki kanalizacyjnej licząc od strony budynku do miejsca włączenia do sieci kanalizacyjnej, jako fragment przyłącza nie znajduje uzasadnienia w obowiązujących przepisach prawnych, w związku z czym należy jednoznacznie stwierdzić, że powód nakłada na swoich kontrahentów, w tym konsumentów, obciążenia, których prawa nakładać nie miał, ze względu na brak podstawy w obowiązujących przepisach.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów na podstawie art. 479^{31a} § 1 k.p.c. oddalił odwołanie.

O kosztach postępowania orzeczono stosownie do wyniku sporu w oparciu o art. 98 k.p.c., w zw. z § 14 ust. 3 pkt. 1 w zw. z § 2 ust. 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu w zw. z § 21 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych, zasądzając od powoda na rzecz pozwanego wynagrodzenie pełnomocnika w stawce minimalnej 360 zł.

SSO Dariusz Dąbrowski